

aliisque confecta, & tempore Pestis collo ap- *De amule-*
 pensa, maximam ad præseruationem vim ha- *tis in Peste.*
 bere, non est quòd dubites. COSMAS SLOTA-
 NVS Illustriss. Cluiacensiu &c. Principis Chi-
 rurgus longè celeberrimus, Præceptor meus
 fidelissimus, magni semper ea solebat facere,
 maximamq; ac longam eorum se habere expe-
 rientia, nò rarò mihi affirmavit, eaque cuiusuis
 ætatis hominib. appendebat. Ego quoque po-
 stea nò rarò cum fructu iis vsus sum. Sed quid
 sentis de vsu muria in Peste? Nouissæ ad Rhe-
 num ciuem quendam Taschenmacherum no- *De muria*
 mine, Iurisconsultum cognoui, qui me præsen- *in Peste.*
 teretulit, se maximo cū fructu domesticis suis,
 & amicis, muriam in peste sæpissimè exhibuis-
 se. Accipiebat autem muriam carnis porcinae,
 eamque ad ignem in lebete coquebat, & pro-
 bè despumabat, donec ab omni immunditie &
 sordibus expurgata esset, postea eam in vas
 fictile infundebat, in coque relinquebat, vsque
 dum refrixisset, tū in ampullis benè clausis,
 eam conseruabat, & non nisi post annum ex-
 hibebat. Quamprimū autem aliquis pe-
 ste correptus esset, haustum huius muria ei
 propinabat, & vt in lecto sudaret, ab omni que
 alio potu, per horas aliquot abstineret, iniue-
 rit. Retulit, hoc genus remedij, in nonnullis
 per sudores, in aliis per vomitum, in reliquis
 per aluum, aut per vomitum & aluum simul,
 tam affatim euacuare, vt maior pars eorum, qui
 illud sūperint, sanitati restituta fuerit. Ego ta-
 men nūquam periculum feci, neque facere au-
derem, nisi tuam sententiam hac de re prius